

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΤΟΥ Κ ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Η ΝΥΦΙΤΣΕΣ

('Αληθινή ιστορία)

Μιά μέρα ένας δασονόμος ενός Νομού του κράτους, που δεν...έχει ούτε ένα δάσος, έλαβε μία έπείγουσα διαταγή από το έπί της Γεω-

γίας ύπουργείου : ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ Διεύθυνσις Δασών

'Αριθ. Πρωτοκόλλου 16.915 'Αριθ. Έγκυκλίου 37

Πρός τας Δασικές 'Αρχάς, Κυνηγετικούς Συλλόγους Παλαιάς Έλλάδος, Νήσων 'Αρχιπελάγους.

Γνωρίζομεν όμιν ότι ή Γενική Διεύθυνσις Γεωργίας δέχεται προς άγοράν ζωντανές νυφίτσες, προκειμένου όπως χρησιμοποιήσει τούτας δι' ειδικούς τινάς σκοπούς, όρισσα τιμήν δι' έκαστην έξ αυτών δρχμαίς πεντακοσίας (500).

Παρακαλούμεν όθεν όπως κοινοποιήσετε τούς κυνηγούς της περιφέρειάς σας ή άλλους ένδιαφερομένους τήν πληροφορίαν ταύτην.

'Εκαστή νυφίτσα συλλαμβανόμενη θά παραδίδεται εις τας κατά τόπους Γεωργικάς 'Αρχάς. Ο ύπουργός

Ο δασονόμος, έπειδή ή διαταγή των ύπουργείων είνε ιερές, έσπευσε να κοινοποιήσθ το χαρισμένο άγγελμα στον λαό της υπαίθρου χώρας, χωρίς να συνεννοηθ ή με καμιά άλλη άρχή, ούτε με τόν δηριθέντα ως νυφίτσα παραδέντην προοιζόμενο της Γεωργικής υπηρεσίας του Νομού.

-Τι καλλιγαννούδες είναι αυτές ;

'Η διαταγή αυτή, διαδοθείσα σαν άστραπή στα χωριά, ήταν σωστή ειδικά του Θεού για τούς χωρικούς, που άπ' τή πρόχαια τους έφτασαν στο σημείο να χορταίνουν τά παιδιά τους με ζωοκόσταν και να τρώνε τά αγρολιχανά τους χωρίς λάδι, αυτοί, που άλλοτε είχαν τά κατοίγια τους γεμάτα από λάδι.

'Αφίσησε λοιπόν όλοι κάθε άλλη τους δουλειά και με τις γυναίκες τους και τά παιδιά τους κυνηγόσανε νυφίτσες, έξω στις μαδούρες και στις έρημές, τις σπηλιές και τά χέλιαρα.

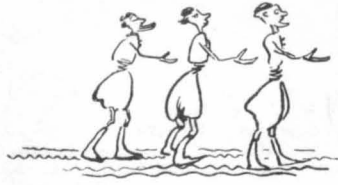
Γδερνότουσαν, ματόνανε τά χέρια τους, τσάκιζαν τά κόκκαλά τους, βασανίζόντουσαν πολύ, αλλά, επιτέλους, κάτι έβρισκαν.

Κλείνανε κατόπιν τις νυφίτσες μέσα στις φάκες και στα κλουδιά και τις φέριναν στον προοιζόμενο της Γεωργίας, ένα καλό παιδί, κατά τά άλλα, που δεν είχε φως ούτε ιδέα από τή διαταγή αυτή του ύπουργείου του. Γι' αυτό δέ άκριβώς δεν δεχόταν τις νυφίτσες και ό χωρικοί, αφού βρήκανε μέχρις έξαντλήσεως κράτος, κινδύνισον και κραταγθώπως — τούς ανθρώπους του κράτους δηλαδή—γυρίζαν μανιασμένοι στα χωριά τους.

Και βαστούσε ή ιστορία τούτη παραπάνω από δυό μήνες !..

Μιά μέρα ό νομάρχης, περνώντας από ένα χωριό για κάποια υπηρεσία, παρεκλήθη να σταθ ή και ν' άκούση μερικά παράτονα.

- Ευχαρίστως. Πέστε μου τί θέλετε ;
-Τί είναι αυτά που πάθαμε με τις καλλιγαννούδες, κύριε νομάρχη ;
-Ποιές καλλιγαννούδες ;
-Νά, αυτές που πιάσαμε.
-Τί καλλιγαννούδες εν' αυτές ;

-Θέλουμε τά λεπτά μας !..

- Νά, καλλιγαννούδες ! Νυφίτσες, δηλαδή !..
-Και γιατί τις πιάσατε ;
-'Έτσι μάς διατάξαν !
-Και ποιός σας διατάξε ;...
-'Η άστεινομία.
-'Η άστεινομία !.. Και πώς δεν τις έβρισκαν αυτή ;
-Αιτή δεν μπορούσε να τις πιάση.
-Και πιάσατε πολλές ;
-Καμιά πενήνταριά !

- Και τί σας κάμανε ή νυφίτσες ;
-Τίποτα !..
-Τότε γιατί τις ένοχλείτε ;
-'Αφού μάς είπε ή άστεινομία δι' ό δασάρχης διάταξε...
-Και τί τις κάματε, αφού τις πιάσατε ;
-Τις έχοριμε στα σπίτια. Στάσου να τις δής...
-Και τώρα τί θέλετε από μένα ;
-Τά λεπτά μας.
-Ποιά λεπτά σας ;
-Τά λεπτά που μάς είπαν ότι θά μάς δώσουν, άν τις πιάσουμε !
-Μά τί ήσαν ; 'Επισημενημένες ;
-Ξέριουμε κι' έμεις !..

Κι' άπάνω στην κονδύβη, η και παρουσιάζοντα μερικώι φορτωμένωι με ποτικαπαγίδες και κλουδιά, μέσα στα όποια ήταν, μαζωμένη από τόν 'Ο κόσμος έρχότανε φορτωμένος φόβο της, και από μία νυφίτσα. Χαριτωμένα ζώα, λυγρά και με ξυπνα ματάνα.

-Πολλές από τούτες φρόφισαν και χάσαμε τό μεροκόπι μας άδικως !.. τού έξηγήσαν ό χωρικοί.

Ο νομάρχης, που στην άρχή ένόμιζε πως έπαθε όμαδική παραφροσύνη τό χωριό, είδε κι' έπαθε να καταλάβη τί συμβαίνει.

Ζήτησε λοιπόν τή σχετική έγναβία από τόν πρόεδρο του χωριού, τήν διάβασε, κατάλαβε ότι τό πνεύμα της διαταγής ήταν να μαζέψουνε νυφίτσες, για να τις στείλη, τό ύπουργείο βέβαια, σ' άλλα μέρη, που νυφίτσες δεν υπήρχαν, στη Θεσσαλία πιθανόν, που κάνονε καταστροφές ό άρουραίοι, γιατί ή νυφίτσα άφαντί με τό ποντίνα..

Είπε λοιπόν στους χωρικούς ότι ή γνώμη του είναι αυτή, και ότι αυτό θά έννοουσε ή διαταγή, αλλά κακώς έξετελέσθη.

-Μην πανέτε άλλες νυφίτσες ή καλλιγαννούδες, όπως τις λέτε εδώ πέρα, τούς έτρόσθε, ώσπου να ίδιόμε πως θά τό κανονίσουμε τό ζήτημα !..

Και έπειδή και από τά άλλα τά χωριά, όπου πέρασε, ό κόσμος φώναζε τά ίδια, τηλεγράφησε στο ύπουργείο ανά κανονισθή τό ζήτημα των νυφίτσών, για να μη ρεζιλεύε-ται τό κράτος !...

Περάσανε λίγες ήμέρες και ή Γεωργική υπηρεσία έλαβε ένα τηλεγράφημα από τό 'επί της Γεωργίας ύπουργείου, κοινοποιήθη και στην Νομαρχία. Διά του τηλεγραφήματος αυτού διατάσσεται να πληρωθή μόν ή Νομαρχία τις νυφίτσες από τό κεφάλαιο του Γεωργικού Ταμείου, να τις παραλαβάνη δέ ό προοιζόμενος της Γεωργικής υπηρεσίας και να τις φιλών εμέριω νεώτερας διαταγής.

Κατόπιν αυτού, ειδοοιήθηκε τό κοινόν ότι, κατόπιν της ύπ' αριθμόν κλπ. διαταγής, τις νυφίτσες των ό χωρικοί θά τις πηγαίνουν στο Γεωργικό γραφείο, θά ζητούνε όμως τά χαμιά τους από τή Νομαρχία.

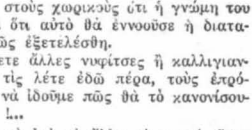
Προβλεπόνη δέ ή Νομαρχία μεγάλη μεταφορά «καλλιγαννούδων» στα γραφεία της, ρώτησε τό ύπουργείο πως θά τις συντηρή, μέχρις ότου λάβει τήν διαταγή της άποστολής των, και έκ ποίου κονδυλίου θά τις τρέψη.

Και τό ύπουργείον της απάντησε ότι, «μη ύπαρχούσης ειδικής πιστώσεως προς συντήρησιν ικτιδών, ή διατροφή αυτών έσεται άδάπανη, διότι ή νυφίτσες θά τροφοδοτούνται με...ποντίκια, τό όποια τό Γεωργικόν γραφείον δέον να έξεύρη» !..

'Επειδή όμως ποντίνα στα γραφεία της Γεωργικής υπηρεσίας

'Ο κόσμος έρχότανε φορτωμένος φόβο της, και από μία νυφίτσα. Χαριτωμένα ζώα, κομψά και λυγρά...

Κάτι χαριτωμένα ζώα, κομψά και λυγρά...

Κάτι χαριτωμένα ζώα, κομψά και λυγρά...

ΜΙΑ ΤΡΟΜΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Η ΚΑΤΑΠΑΛΗΚΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΟΙΔΟΥ ΜΩΠΕΝ

Τι παθαίνουν οι σύζυγοι που δίνουν έλευθερία στις γυναίκες τους. Πώς η κ. Μωπέν εγκατέλειψε το σύζυγό της για ν' ακολουθήσει έναν τυχοδιώκτη. Η φυγή στη Μασσαλία. Πώς έγινε άνοδος. Η ερωτική της κατακτήσεις. Η απαγωγή απ' το μοναστήρι. Ο θριαμβός της στην «Όπερα-Κομικ». κτλ. κτλ.

ΚΡΙΒΩΣ, όπως η ζωή των μεγάλων καλλιτεχνών, έτσι κι η ζωή των μεγάλων καλλιτεχνίδων είναι σχεδόν κατά κανόνα περιπετειώδης και πολυκύμαντη.

Μεταξύ δέ των καλλιτεχνίδων που αποθανασίστηκαν για τις περιπέτειες της ζωής τους, την πρώτη θέση κατέχει άναμφισβητήτως η περίφημη Γαλλίδα αοιδός κ. Μωπέν, η οποία γεννήθηκε στο Παρίσι στα 1678, από γονείς άστούς, παντρεύτηκε νεωτάτη τόν νομαρχή κ. Μωπέν και πέθανε, ύστερα

από μία μυθιστορηματική ζωή, στο άθος της ηλικίας της, στα 1703, σε ηλικία 25 χρόνων.

Ο κ. Μωπέν, άνθρωπος με εξαιρετικά τολμηρές αντίληψεις για την εποχή του, όταν παντρεύτηκε άφησε έντελώς έλευθερη την ώρα για γυναίκα του να κάνει ό,τι θέλει. Τότε εκείνη έπωλεθήκε της εύκαιρας, ρίχτηκε στις διασκεδάσεις, στά ξενύχτια και στις περιπέτειες. Συναποτρεφόντας άποκλειστικώς με άνδρες, και, κατά προτίμησιν, με τυχοδιώκτες. Μεταξύ τών τελευταίων γνώρισε κι έναν ώρασιο νέο, έξεπερμένο εύγενή, ο οποίος έκανε το διάδοκαλο της ξιφασκίας. Η κ. Μωπέν, τού πρότεινε, απ' την πρώτη μέρα, να της μάθει ξιφασκία και, κατά την διάρκειά τών μαθημάτων, μεταξύ τών πλεχτικής ένα ειδύλλιο, τού όποιο συντομώτατα είχε αποτέλεσμα να μείνη ο άφελέστατος ιδεολόγος κ. Μωπέν στα κούρα τού λουτρού!

Το ζευγάρι τών έρωτατευμένων έφυγε κρυφά από τού Παρίσι κι' εγκατεστάθηκε στη Μασσαλία, όπου όμως, για λόγους προνοίας, η κ. Μωπέν παρουσιάσθηκε ως άνδρας, ως κύριος Ν τ ο σ θ ι ν ό ! 'Επί άρκετο καιρό, ό... κ. Ντοθινύ κι' ο φίλος του έζησαν μία ζωή εύτυχιωμένη, άλλα στο τέλος έξαντλήθηκαν τά χρήματά τους. Τότε, ενώ ήσαν άπελπισμένοι, ανακάλυψαν τυχαίως πως είχαν κι' οι δύο τους ώρασια φωνή κι' άποφάσισαν, μολοντι δέν είχαν διδαχτή καθόλου μουσική, να την έκμεταλλευθούν! 'Η έκτακτη φωνή τους λοιπόν προέξισε μεγάλη έντύπισιν στον διευθυντή της Όπερας της Μασσαλίας, ο όποτος τούς προσέλαθε και τούς δύο στο θέατρο τού!

Το ντεμπούτάρισμα τού ώρασιωτάτου... κ. Ντοθινύ στην Όπερα της Μασσαλίας ήπηρεσε θριαμβευτικώς και πολύ γρηγορά βρέθηκε περικυκλωμένος από ένα πλήθος θαυμαστριών, μεταξύ τών όποιων ήταν και μία ώρασιωτή νέα μόλις 16 χρόνων, η όποια... τόν έρωτεύθηκε παράφορα, τρελλά. Ο κ. Ντοθινύ, που δέν έδειχνε καμμία συγκίνηση στις εκδηλώσεις τών άλλων θαυμαστριών του, δέν μπόρεσε να μην προσέξει την ώρασιωτή αυτή νέα θαυμάστριά του. Την λυπήθηκε λοιπόν, της έδωσε θάρρος, την δέχτηκε πολλές φορές στο καμαρίνι του και αιγά-αιγά άρχισε να νουβήθι γι' αυτήν ένα άγινό ασθμα φιλίας, τόσο δυνατό, ώστε έφθασε μέχρι τού σημείου να ψυχραθή πρόσ χάριν της με τού φίλου της ξιφομαχό! Μά τού «ειδύλλιο»-όπως τού φανταζόταν ο κόσμος- τού ώρασιου ύμψιφώνου της Όπερας και της ώρασιωτής εκείνης νέας, δέν άρρησε να μαθευτή και να φτάση στ' αυτιά τών γονέων της κόρης, οι όποιοι, για να την σώσουν, την έκλεισαν σ' ένα μοναστήρι.

Όταν τού έμαθε αυτό ό... κύριος Ντοθινύ, γίνθηκε έξω φρενών, πήρε την εμφάνισιν τού φύλου του, ξανάγινε δηλαδή γυ-

δέν ύπηρεσαν άρκετά, έθεωρήθη σκόπιμον και φρόνιμον να ειδοποιηθούν οι χορικοί να πιάσουν για να στέλνουν, μαζί με τις καλλιγανωίδες, και...ποντίαια !.. Κι' οι χορικοί έγένεσαν τά κλονιά τους και τις εποντιοδαγκάνας τών άπο ποντιακών και τούς κούβιλισαν στην πόλη.

Έντομεταξύ όμως είχαν φορησει η νηπίδες της πείνας. Έντρομος δέ πρό της ποντικοπλημύρας αυτής ο προσιτάμενος της Θεοργικής ύπηρεσίας, έτρεξε και ειπε στο νομαρχή :

—Και τώρα, τι να κάνω να ποντίαια και τι να ταιώω, για να μην φορησουν κι' αυτά ;

—Παός τούς ειπε να τ' άφέρουνε ; ρώτησε ο νομαρχής.

—Τό άπορωγείο.

—Τότε, για να μην φορησουν, στείλτα στο άπορωγείο, να ... φάνε αυτούς που δέν ξέρουν τί διατάζουν !..

Η αοιδός Μωπέν

ναίκα, και κατατάχθη ως δόκιμος μοναχή στο ίδιο μοναστήρι που ήταν κι' η αγαπημένη της, έχοντας ως σκοπό να την πάρη από εκεί μέσα.

Μία νύχτα λοιπόν, έβαλε φωτιά στο κελλί της και μέσ' στην άναστατάσει και τόν τρόπο που έπακολούθησε, κατώρθωσε να δραπέτευση μαζί με την φίλη της.

Το έγκλημά της αυτό όμως άνεκαλύφθη κι' η ήρωίς μας, για ν' άποφύγη την σύλληψη της, έφυγε απ' τη Μασσαλία, άφου προηγουμένως παρέδωσε την αγαπημένη της στους γονείς της και τούς άπεκάλυψε πως ήταν γυναίκα για να τούς καθησύχαση για τούς θόδους της.

Η κ. Μωπέν φεύγοντας μόνη της απ' τη Μασσαλία, περιώδεσε σχεδόν ολόκληρη τη Γαλλία και κέρδιζε τά άπαρατήρια για την ζωή, τραγουδώντας σε διάφορα κέντρα, πότε ως τραγουδίστρια και πότε ως τραγουδιστής! Έφτασε όμως η μέρα που θαρέθηκε την άληθική αυτή ζωή της και τότε γύρισε στο Παρίσι, όπου παρουσιάστηκε στον μεγάλο μουσικοσυνθέτη Λούλι. Ο Λούλι, μόλις άκουσε τού τραγούδι της κ. Μωπέν ένθουσιάστηκε απ' την ώρα για φωνή της κι' ανέλαβε να την μορφήσει μουσικώς. Η μαθήτριά του μεγάλου μουσικοδιδασκάλου είχε εξαιρετική μουσική αντίληψη και σε λίγον καιρό ο διάδοκός της την προσέλαθε στην Όπερα Κομικ τών Παρισίων.

Η κ. Μωπέν έκανε την πρώτη της εμφάνισιν στην Όπερα τών Παρισίων ως «Παλλάς» στο μελόδραμα «Κάδμος και Ερμιόνη» και όχι μόνο τού τραγούδι της, άλλα κι' η ήθοποιά της προσέεινε καταπληξή στους ειδικούς και στο κοινό, τού όποιο κυριολεκτικώς την άπεβέωσε!

Η δόξα της κ. Μωπέν έπεσκήσε άμέσως στην φημη τών άλλων συναδέλφων της, η όποια μηχανορραφούςαν διαρκώς έναντίον της για να την δυσφημήσουν. Καμιά όμως καλλιτέχνης δέν έτόλμησε ν' άνοισή πόλεμο στα φανερά μαζί της. Όχι μόνο γιατί όλες άναγνώριζαν την καλλιτεχνική ύπεροχη της, άλλα και γιατί φοβόντουσαν τις γροθίες της! Η κ. Μωπέν, δέν τώγε σε τίποτα, για τού παραμικρό, ν' άρπάζη την αντίζηλό της και να την σπάση κυριολεκτικώς στο έζυλο! Μά δέν τάσασε μόνο με τις διόφυλες της ή τρομερή αυτή γυναίκα. Κι' ο δυνατώτερος ακόμη άνδρας δέν την εφόδιζε.

Κάποτε, διηγούνται, σχετικώς, την προσέβαλε ένας απ' τούς πρωταγωνιστάς της Όπερας, ο όποιος ήταν μεγαλόσωμος και χειροδύναμος. Η κ. Μωπέν τότε τόν κάλεσε άμέσως στο καμαρίνι της και τού ειπε, πως έπρεπε να της ζητησή έπισημως, μπροστά σ' όλο τόν κόσμο, συγγνώμη. Ο τένόρος, μόλις άκουσε την άπάντησή της αυτή, χαμογέλασε περιφρονητικά. Τότε η ώρασια αοιδός δέν έχασε καιρό. Τόν άρπαξε και τόν έσπασε κυριολεκτικώς στο έζυλο. Και δέν περιώριστηκε μόνο σ' αυτό. Τού πήρε ακόμα και τού ρολόγι του και την ταμπάκέρα του, ως τρόπαιο της νίκης της. Την άλλη μέρα ο τένόρος δικαιολόγησε στους συναδέλφους της την παραμόρφωσι τού προσώπου του και την άπαλεια της ταμπάκέρας του και τού ρολογιού του, λέγοντας πως τάχα έπεσε θύμα μιλύστεας! Κατά διαβολικήν-όμως σύμπτωσιν, την ώρα που μιλούσε, παρουσιάστηκε η κ. Μωπέν, η όποια προχώρησε και στάθηκε μπροστά του. Ο δυστυχής τένόρος, μόλις την ειδε, έμεινε άναυδος. Τότε η κ. Μωπέν τούβριξε μία ματιά γεμάτη περιφρόνησι κι' έπειτα τού φώναξε:

—Δέν είσαι μόνο άναυδος, άλλα και ψεύτης!

Και άποτεινομένη στους άλλους, πρόσθεσε:

—'Εγώ, κύριοι μου, τόν έδειρα!.. Και για να πεισθήτε, ότι λέω αλήθεια, όριστε, τού έπιστρέφω την περιουσία του.

Και, λέγοντας τά λόγια αυτά, πέταξε μπροστά στα πόδια τού δυστυχισμένου θύματός της, τού ρολόγι του και την ταμπάκέρα του.

Άλλά η κ. Μωπέν ήταν και αιμόδιψής! Πολλές φορές μετριοφισμένη ως άνδρας, έκανε άρκετές φωνικές μονομαχίες.

Η καταχρήσεις όμως της ζωής της, γρηγορά κατέστρεψαν τη φωνή της και την όγεια της. Και τότε η κ. Μωπέν κατέφυγε στον άνδρα της, τόν κ. Μωπέν, ο όποιος την δέχτηκε με άνοιχτή άγκαλιά. Άλλά, παρ' όλες τις περιποιήσεις τού άνδρος της, η κ. Μωπέν δέν μπόρεσε να ζήση. Τό στήθος της είχε προσβληθή από μία φρικτή άρρώστεια, η όποια και την ώδήγησε στον τάφο νέαν ακόμη κι' ώμορφη.

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.